

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves  
Spisová značka: 2T/21/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7620010124  
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Kráľová  
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2020:7620010124.7

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudkyňou JUDr. Monikou Kráľovou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. júna 2020 takto

**r o z h o d o l :**

Obžalovaní:

1/ X.

2/ Z.

u z n á v a j ú s a z a v i n n ý c h , ž e

dňa 4. septembra 2019 v čase okolo 04.00 hod., v meste D. po tom, ako vodič taxislužby M. ukončil s obvinenými vykonanú jazdu z mesta D. a späť na osobnom motorovom vozidle značky K. a požadoval od obvinených platbu za poskytnutú službu vo výške 30,- eur, vzadu sediaci obvinený X. zozadu obchytí poškodeného cez hrudník znemožňujúc mu pohyb bez spôsobenia mu zranenia vraviac, aby nerobil hlúposti, že potrebuje peniaze, obvinený Z. sediaci vpredu na mieste spolujazdca zobral z ruky poškodenému peňaženku, ktorú podal obvinenému X. ktorý z nej vybral finančnú hotovosť vo výške približne 245,- eur a odhodil ju do prednej vnútornej časti vozidla, na čo obidvaja obvinení z vozidla vystúpili a odišli, čím takto svojím konaním spôsobili poškodenému X. škodu vo výške 95 ,- eur a spoločnosti M. škodu vo výške približne 150,- eur,

t e d a

spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

č í m s p á c h a l i

zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona a

z a t o i m u k l a d á

1/ obžalovaný X.

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona a § 39 ods. 1 Tr. zákona trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

2/ obžalovaný Z.

Podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona, § 37 písm. h) Tr. zákona, § 38 ods. 4 Tr. zákona, § 42 ods. 1 Tr. zákona podľa zásad uvedených v § 41 ods. 2 Tr. zákona a § 39 ods. 1 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona mu výkon trestu odňatia slobody mu podmienienečne odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušuje výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/20/2020 zo dňa 28. apríla 2020, právoplatného dňa 13. mája 2020, ktorým mu bol podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) mesiacov s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku odkazuje poškodenú S. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

### **o d ô v o d n e n i e :**

Prokurátor Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves podal dňa 27.2.2020 na tunajší súd obžalobu na obvinených X. na tom skutkovom základe, že dňa 4. septembra 2019 v čase okolo 04.00 hod., v meste D., po tom, ako vodič taxislužby M. poškodený X. ukončil s obvinenými vykonanú jazdu z mesta D. a späť na osobnom motorovom vozidle značky K. a požadoval od obvinených platbu za poskytnutú službu vo výške 30,- eur, vzadu sediaci obvinený X. zozadu obchytil poškodeného cez hrudník znemožňujúc mu pohyb bez spôsobenia mu zranenia vraviac, aby nerobil hlúposti, že potrebuje peniaze, obvinený Z. sediaci vpredu na mieste spolujazdca zobral z ruky poškodenému peňaženku, ktorú podal obvinenému X. ktorý z nej vybral finančnú hotovosť vo výške 245,- eur a odhodil ju do prednej vnútornej časti vozidla, na čo obidvaja obvinení z vozidla vystúpili a odišli, čím takto svojim konaním spôsobili poškodenému X. škodu vo výške 95,- eur a spoločnosti M. škodu vo výške 150,- eur, teda celkovo škodu vo výške 245,- eur, ktorý právne kvalifikoval ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona.

Obžalovaní X. na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Tr. poriadku vyhlásili, že sú nevinní.

Obžalovaný Z. na hlavnom pojednávaní k skutku vypovedal, že so spoluobžalovaným X. sa náhodne stretli herni v M. on mal vypité a išli autom spolu domov. V Krompachoch mu X. povedal, že sa potrebuje dostať do D., lebo potrebuje vrátiť peniaze a má založený notebook a doklady. Nepovedal komu má vrátiť peniaze, ale uviedol sumu 100,-eur. Nemal telefón, preto on zavolał Taxi službu na ul. P.. Taxík prišiel, on nechcel ísť, ale presvedčil ho, aby išiel s ním. V taxíku sedel on na prednom sedadle a X. vzadu, v strede. Taxík mal platiť X., on už nemal žiadne finančné prostriedky. Nevedel, či mal peniaze X., vedel, že mu brat na účet posielal peniaze z W. Ako nastúpili, taxikár im povedal, že to bude stáť 23,- eur, následne v D. povedal, že keďže je to s čakačkou, bude to 30,- eur. V aute požičal X. telefón a on sám driemal. Prebral sa, keď zastavili, miesto zastavenia určil S., prišlo biele auto K. postavilo sa pred ich auto a X. vystúpil a išiel k nim do auta. Po chvíli vyšiel z auta a prišiel k taxíku, cez zadné dvere za ním dal notebook do vozidla a opýtal od taxikára 50,- eur, že mu ich vráti, keď sa vrátia do D. a vyberie peniaze z bankomatu a do zálohy mu dá notebook. Do auta nenastúpil, taxikár vybral peniaze, dal mu ich do ruky a odišiel späť do bieleho auta. Po chvíli zase prišiel, že ešte potrebuje 50,-eur, že mu dá do zálohy doklady, ktoré mu aj dal. Taxikár mu ich cez dvere na jeho strane spolujazdca dal z nejakej peňaženky, ktorú videl, lebo sa rozsvietilo svetlo, keď S. otvoril dvere na jeho strane. Potom nastúpil do bieleho auta, zobral z neho notebook, o ktorom mu povedal, že ho mal založený u tých osôb aj s dokladmi, ktoré doniesol. Nevidel odkiaľ peniaze vyberal taxikár, či z dverí alebo z vrečka. Cestou do D. sa nerozprávali a zastavili v D. X. vystúpil prvý, požiadal od taxikára doklady a išiel k bankomatu vybrať peniaze. On vystúpil vykonať malú potrebu. X. bol v bankomate, povedal mu, že on tam už nemusí byť tak odchádzal, keď si ešte spomenul, že má jeho mobilný telefón, preto išiel k nemu ku bankomatu, aby mu vrátil telefón a išiel domov. Nevidel, či X. peniaze vybral, ani či vyplatil taxík. Stretli sa až na druhý deň, keď mu prišla sms správa, že majú zaplatiť za cestu, lebo inak to dá na políciu. Ohľadne cesty

taxíkom mu nevolal nikto. On nevedel, že X. taxikára nevyplatil. Potom sa X. skontaktoval s taxikárom a on už nevie, čo bolo ďalej.

Na návrh prokurátora bola prečítaná časť výpovede obžalovaného z prípravného konania zo dňa 6.9.2019 v časti, kde na otázku vyšetrovateľa, či videl kde mal taxikár uložené peniaze, ktoré požičiaval S. uviedol, že ich mal v peňaženke. Popísať peňaženku presne nevie, videl ako vytiahol peniaze a hneď ju niekam odložil, bola určite čiernej farby alebo tmavej farby. Na ďalšiu otázku vyšetrovateľa, či má vedomosť o tom, kde mal taxikár uložené peniaze respektíve odkiaľ ich vytiahol uviedol, že zo svojich dverí. Či videl alebo mal vedomosť kde vo dverách ju mal, uviedol, že v úložnom priestore dverí vodiča, či to mal v niečom uložené nevie, vyťahoval to ľavou rukou z dverí a podal to S. prvýkrát dozadu k dverám za spolujazdcom keď tam S. položil notebook a druhýkrát mu ich dal ponad, cez neho, keď otvoril dvere spolujazdca.

K rozporu obžalovaný uviedol, že nevnímal celý čas ako to bolo, taxikár sa otočil a on nevidel skadiaľ peňaženku vybral či z dverí či z vrecka, vyzeralo akoby z ľavej strany vyťahoval. Mohol to vytiahnuť aj z vrecka ľavého vnútorného alebo z dverí, ale presne si to nevšimol. Vie, že nič nevyberal z jeho strany, ani z lakťovej opierky.

Na doplňujúce otázky spoluobžalovaného X. uviedol, že v aute sedel v strede až za ním. Určite nie za šoférom. Žiadnu peňaženku v ruke nedržal ani nikomu nepodával.

Obžalovaný X. zhodne ako v prípravnom konaní vypovedal, že predtým, ako mal údajne spáchať trestný čin sa stretol s Z. a večer išli spoločne do M., kde boli v herni a v bare asi do 01.00 hod., nepili žiadne alkohol. Odtiaľ ich do D. zobral kamarát C.. Keď boli v M.i, volal mu Z., či si nepríde po doklady, že je v D. a mohli by sa niekde po blízku stretnúť. Pre notebook a doklady, ktoré deň predtým zabudol v aute Z. teda chcel ísť do D., čo vedel aj Z. V D. zavolali taxík na trvalé bydlisko Z.. Prišiel X., ktorého ešte nepoznali a povedali, že potrebujú ísť do D.. Povedal im, že to bude stáť 23,-eur, on povedal, že nemá peniaze, ale ide si po doklady, kde by mal mať bankomatovú kartu a keď prídu naspäť do D. zaplatí, s čím nemal taxikár problém. Z. sadol dopredu k taxikárovi, on za Z.. Počas cesty debatovali, kto kde pracuje, on sa napojil mobilom Z. na internet. Keď prichádzali ku D. navigoval taxikára, kde má zastať. Krátko na to prišli Z., išiel do ich auta. Mal vrátiť Z. 100,-eur, ktoré ho pýtal, pričom mu povedal, že by musel ísť do bankomatu niekde do D., tak mu povedal, aby opýtal taxikára. Zobral z auta notebook a odniesol ho do taxíka, kde ho položil na zadné sedadlá a opýtal taxikára, či mu môže požičať 50,-eur, že mu ich vráti v D., s čím nemal taxikár problém. Z bundy vytiahol peňaženku a dal mu peniaze, ktoré išiel vrátiť Z. ktorý sa ho opýtal, či nemá ešte 50,-eur. Prišiel opäť k taxikárovi, k jeho dverám vodiča a opýtal ho 50,- eur, že ich vyberie zajtra alebo ešte dnes, keď prídu do D.. Zase povedal, že nie je problém a cez otvorené okno mu ich podal a on odniesol Z., ktoré mu už len podal cez okno. Z ich auta si zobral notebook a doklady a odišli do D. O tom, či mal pri sebe finančné prostriedky Z. nemal vedomosť. Už v D. sa dohodol s taxikárom, že mu nechá notebook a doklady v zálohe. V D. povedal, že vystúpi na ulici Z., lebo tam vyberie peniaze z bankomatu. Keď zastali popýtal svoje doklady od taxikára, dal mu ich on kontroloval, či tam má bankomatovú kartu, ale nevidel dobre, skoro spoločne vystúpili s Z. a on išiel k bankomatu vybrať peniaze, tam ale zistil, že bankomatovú kartu od Poštovej banky nemá, tak sa vracal späť, keď prišiel k nemu Z. po mobilný telefón a povedal mu, že nevedel nájsť kartu preto sa ide s taxikárom dohodnúť, že mu peniaze vráti zajtra. Na účte mal mať niečo cez 100,-eur. Brat mu každý mesiac posielal k 15. dňu v mesiaci 1.000,- eur, ktoré mu niekedy poslal po 500,- eur na dvakrát. Naposledy pred skutkom vyberal asi 17.8.2018, nevie presne koľko. Na to Z. odišiel domov a on sa vrátil k taxikárovi, ktorému povedal, že mu peniaze vráti zajtra. Taxikár povedal, že nie je problém, on, aby mu veril, nechal mu notebook aj doklady v zálohe a zobral len občiansky preukaz a dispozičnú kartu. Keď odchádzal, povedal taxikárovi, aby nenechával notebook na zadnom sedadle a spolu ho dali do kufra, zabalil ho do sivej deky. Keď odchádzal, ešte raz sa vrátil, že nemá na neho telefónne číslo, a tak mu na vizitku napísal svoje telefónne číslo. Ešte v ten deň mu volal, ale poškodený nedvíhal telefón. Preto na neho okolo 13.00 hod. počkal pri jeho činžiaku, lebo tam stálo auto taxislužby. Poškodený prešiel okolo neho smerom k autu, zakričal na neho a on mu povedal, že má zákazku a keď sa vráti, porozprávajú sa. Potom mu on volal asi o 22.30 hod. mu poškodený dvíhol s tým, že mal veľa roboty a nemohli sa stretnúť. Tak sa dohodli na druhý deň medzi ôsmou-deviatou ráno, že pôjde pozrieť na účet a donesie peniaze, ešte mu aj povedal, že by odniesli notebook do záložne, aby ho mohol vyplatiť. Poškodený ale povedal, že má veľa roboty, tak to nechal tak. Ráno zaspal, nemal žiadne zmeškané hovory, tak išiel na

nákup. Už z kamarátovho mobilu zavolať poškodenému, ktorý povedal, že za 3-4 minúty sa stretnú pri jeho bloku, kde išiel a tam ho zadržala polícia. Peniaze na vrátenie nemal. Nevie prečo ich poškodený krivo obvinil. Na políciu išiel po tridsiatich hodinách od skutku, medzitým sa aj stretli. On tvrdil, že bol v strese, lebo nemal kartu vodiča.

Poškodený X. zhodne ako v prípravnom konaní uviedol, že vykonával službu taxikára pre spol. M. keď z dispečingu okolo 02.00 hod. dostal objednávku na odvoz. Dostavil sa na miesto, na ulicu P. a čakal. Prišli dvaja muži, kým nastúpili, ešte sa zhovárali vonku. Pán K. sadol na predné sedadlo, pán S. dozadu, zhruba doprostred. Potvrdil si kam pôjdu a vyrazili do D.. Cesta tam prebiehala štandardne, požiadavka bola na pripojenie na internet a nabíjačka. Pán S. bol komunikatívnejší, pán K. väčšinou času driemal. Počas cesty tam mu povedali, že sa vrátia aj späť, preto namiesto ceny pôvodnej 23,- eur dohodli sumu 30,- eur. Zaplatiť sa malo tak, ako vždy, na konci jazdy. Obžalovaný S. počas jazdy nespomínal, že musí peniaze vybrať z bankomatu. Keď sa blížili ku D.j, mal zastať na kraji bočnej cesty. O pár minút prišla biela F. zastala oproti nim. Nevie koľko tam bolo osôb, lebo do vnútra nevidel. Pán S. vystúpil zo strany spolujazdca a nastúpil do F. na zadné sedadlá. Nato sa vrátil a opakovane tú cestu do auta ešte raz. Do taxíka doniesol nejaký tmavý predmet o veľkosti možno A5. Cestou späť menej komunikovali, až pri vstupe do D. sa opýtal, či pôjdu späť k bytovke, kde ich vyzdvihol, ale povedali mu že nie a má ísť k pošte. Mohlo byť niečo pred 04.00 hodinou, keď zaparkoval na parkovisku z bočnej strany, išiel vykonať platbu, vybral svoju peňaženku a držal v pravej ruke, na čo ho S. zozadu pravou rukou chytil medzi krkom a hrudou a zatlačil do sedadla. Povedal niečo v tom význame, aby nerobil problémy, aby to nekomplikoval. Nevedel ako reagovať, obžalovaný K. mu vzal peňaženku z ruky a dal ju S. ktorý z nej vzal papierovú finančnú hotovosť, pretože mince nosil mimo peňaženky. V peňaženke mal vlastnú finančnú hotovosť necelých 100,-eur ako aj tržbu firmy zhruba 150,-eur. Zranený nebol. Po skutku obaja vystúpili, pán K. prvý a S. sa ešte vrátil k dverám spolujazdca s tým, že je v nejakých problémoch alebo núdzi a potrebuje nejaké peniaze a on to nemá riešiť a má záujem to dodatočne vyriešiť, aby z toho neboli problémy. S predmetom, ktorý doniesol do auta X. neprišiel do kontaktu, obžalovaný mu nedal žiadne veci do zálohy, doklady obžalovaného v rukách nemal. Do kufra auta nemal prístup ani jeden z obžalovaných, nič do kufra s obžalovanými neumiestňoval ani z neho nebral. V kufri mával osobné veci, čistiace prostriedky, nabíjací vysávač. Chvilu ostal na mieste a potom zaparkoval na parkovisku pred bytovku, kde býval. Tam otvoril kufr auta, pamätá, že bol aj záznam, kde mal kufr auta otvorený, ale nevie o čo sa jednalo, lebo bežné bolo, že sa mu tam niečo prevrátilo, alebo mal z neho niečo vybrať, tak to vracal. Nič z neho ale nevyberal.

Po skutku ho kontaktoval obžalovaný S. telefonicky aj osobne. Popoludní tohto dňa ho čakal na schodoch bytovky, kde býval. Keď išiel okolo, zavolať na neho a povedal mu, že chce tie peniaze vrátiť, má nejaké problémy s bankou, spomínal Poštovú banku. Raz mu volal na súkromný mobil, lebo keď nastúpili do taxíka, pýtal ho kontakt a tak mu podal firemnú vizitku, na ktorú napísal aj svoje číslo, pretože firma sídli v budove, kde je niekedy problém dovolať sa, pričom mohol prijímať zákazky aj sám. Opäť mu hovoril niečo v podobnom zmysle a potom ho kontaktoval, keď bol na polícii, ale už z iného telefónneho čísla. Na políciu nešiel bezprostredne po skutku, pretože riadil taxík bez toho, aby mal všetky potrebné doklady a bál sa, že si tým môže poškodiť, urobiť ďalšie problémy. Pre neho nebolo otázkou, či sa mu niečo vráti, ale ako má konať, aby nepoškodil seba. V práci informoval dispečera, keď žiadal číslo, z ktorého bol objednaný taxík, ale neuviedol, čo presne sa stalo, iba, že mal problém so zákazníkom. Skutok oznámil na polícii na druhý deň. V rámci práce nebol školený zvlášť o tom, aby nahlasoval také veci ihneď. Skôr bol oboznámený s podmienkami ohľadne vlastných zákazok. On sám z obžalovaných kontaktoval pána K. lebo z dispečingu si vyžiadal číslo, z ktorého bol objednaný taxík, na ktoré sa pokúsil zavolať, niekto ho zodvihol, ale bolo počuť len nejaké zvuky. Poslal tiež sms, že sa skutok chystá oznámiť na políciu. Dôvod prečo išiel na políciu bol, že má známeho, ktorý pracuje v policajnom zbore a s ním sa poradil, čo má robiť ohľadom toho, čo hrozí jemu, keď nemal všetky doklady, čoho sa obával najviac. Tiež u kolegu S. zisťoval totožnosť zákazníkov, nakoľko obžalovaný S. spomínal, že pozná tohto kolegu, preto sa ho pýtal, či podľa popisu pozná tie osoby. Neuviedol mu, čo sa stalo, len to, že mal problém. Kolega uviedol, že by mohlo ísť o pána S., ale pána K. nevedel. Službu taxikára vykonával po skutku ďalej, ešte asi jeden deň, kým nebol vypočúvaný na polícii.

Obžalovaný X. k výpovedi poškodeného uviedol, že je účelová a keď sa dohadoval s nejakým príslušníkom polície, bolo zrejme navádzané na to, ako vypovedať.

Svedok Z. na hlavnom pojednávaní uviedol, že pozná oboch obžalovaných a nepamätá sa, kedy ich stretol naposledy, ani či sa stretli v KF. resp. na O.. Stretol sa isto s X., ktorý bol kamarátom D.. S D. sa

stretli napríklad v Košiciach, Prešove, s tým, že D. povedal, že sa ide porozprávať. Nevie o tom, aby sa stretli za účelom aby si niečo navzájom odovzdali alebo požičiavali si nejaké veci. Asi raz mu požičal peniaze, nepamätá si sumu, bolo to dávno, asi pred rokom, S. mu ich vracal asi po mesiaci alebo dvoch, ale nevie za akých okolností ani kde. Nepamätá, aby sa stretli s L. za účelom odovzdania notebooku alebo nejakých dokladov X. alebo kúpy či predaja mobilného telefónu.

Na návrh prokurátorky bola na hlavnom pojednávaní prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania zo dňa 24.10.2019, kde na otázku vyšetrovateľa, či pozná X. uviedol, že X. pozná pod prezývkou S. a toho druhého nevie, možno z videnia by ho poznal, nič mu to meno nehovorí, skôr takú osobu nepozná. Na ďalšiu otázku odkiaľ a odkedy pozná X. uviedol, že X. pozná možno nie celý rok, možno pol roka. Zoznámil sa s ním asi cez D. keď si na to dobré spomína, najskôr sa zoznámili v Košiciach, ale nevie to určite. Na ďalšiu otázku vyšetrovateľa, či má vedomosť o tom, kedy sa naposledy stretol s X. a za akým účelom a kde, uviedol, že zhruba 2-3 mesiace dozadu v Košiciach alebo na Jahodnej už si nespomína. S. prišiel aj s nejakým kamarátom, lebo mali na predaj nejaký telefón. Bol vtedy s D., pozreli na telefón s príslušenstvom. Telefón nezobrali, lebo bolo povedané, že je to úplne nový telefón, nepoužívaný avšak na telefóne videli prasklinu na displeji. Môže byť, že to bolo na Jahodnej lebo vie, že oni tadiaľ chodili, teda môže byť, že sa stretli tam. Na ďalšiu otázku ako často sa stretával s X. uviedol, že výnimočne alebo skôr úplnou náhodou. Či sa stretol niekedy s X. aj za tým účelom, že mu doniesol niečo on, uviedol, že nie. Na otázku, či bol niekedy s KW. na stretnutí s X. za tým účelom, že niečo doniesol respektíve odovzdal D., uviedol, že tiež nie, určite. Nebol ani svedkom toho, aby si D. vzájomne odovzdávali alebo požičiavali nejaké peniaze. Ohľadne toho, či požičiaval respektíve vracal niekedy peniaze X. jemu, odpovedal, že nie. Na otázku, či sa stretol niekedy spoločne s D. niekde v okolí Jahodnej neďaleko nejakej chaty, kde mal byť odovzdaný X. jeho notebook a nejaké doklady, odpovedal, že nie. Ohľadne toho, či vie s určitosťou potvrdiť, že by na Jahodnú nedoniesli s D. nejakú vec, ktorá patrí jemu, uviedol, že uviedol, že s určitosťou to povedať nevie, za seba môže povedať, že on X. nič také neniesol, čo by patrilo jemu. Či bol počas stretnutí s X. spoločne s D. hore, a nestalo sa, že by spal alebo bol niekde mimo, uviedol, že stalo sa niekedy, že spal v aute. Na otázku, keď sa šiel stretnúť spoločne s L., či vedel, prečo a za akým účelom za ním idú, uviedol, že väčšinou to bolo také všeobecné, že si idú pokečkať a na cigaretu. Na stretnutia sa dopravovali buď autom jeho otca alebo autom, ktoré mal požičané D. od nejakého kamaráta, alebo ich odviezol nejaký kamarát. Či počas týchto stretnutí na Jahodnej došlo niekedy k tomu aby v aute na ktorom prišiel spoločne s D. hľadali spoločne doklady X. uviedol, že nie, aspoň si nič také nepamätá, Či vie s určitosťou potvrdiť, že posledné stretnutie s X. bolo cca 2-3 mesiace dozadu ohľadom kúpy spomínaného mobilného telefónu, odpovedal, že dobu a ani či to bolo konkrétne na Jahodnej potvrdiť s určitosťou nevie a ani nevie, či to bolo ohľadom toho telefónu. Na otázku, či boli za ním začiatkom mesiaca september príslušníci policajného zboru, ktorí sa ho dopytovali na X., uviedol, že neboli, ale mu telefonovali či má čas sa s nimi stretnúť na policajnej stanici, povedal, že má čas a šiel na policajnú stanicu v Michalovciach. Policajti sa ho pýtali, či pozná X. a pýtali sa na otcovu F., či s ňou bol v určitom čase na určitom mieste, už si nespomína na čas ani na to miesto len vie, že im odpovedal, že tam nebol a že v tom čase bolo auto otca v servise. Či sa ho pýtali policajti aj nato, kde bol v čase nimi uvádzaného obdobia, uviedol, že nespomína si na to, môže byť, ale nevie. K úradnému záznamu príslušníkov kriminálnej polície v Michalovciach zo dňa 5.9.2019 o tom, že po rozhovore im mal uviesť, že v noci z 3.9.2019 na 4.9.2019 spal doma na adrese trvalého bydliska, pričom z domu spomínaného dňa nikam neodišiel, a tak isto či toho istého dňa 4.9.2019 bol v ranných hodinách vrátiť doklady a notebook v Košickej Belej respektíve v okolí Košíc, pričom mal odpovedať, že nie, že nikde nebol a že nič z toho sa nestalo odpovedal, že môže byť, že povedal, že doma spal teraz si už nespomína, či to bolo na 100% časom zabudol, nespomína si presne o čom sa rozprávali, čo si pamätal, to povedal. Na otázku, akým autom išiel na stretnutie spoločne s L. k X. i niekde na Jahodnej alebo v okolí Košíc ohľadom kúpy mobilného telefónu, odpovedal, že si vôbec nepamätá. Či sa v ten deň keď sa stretli s L. ohľadne kúpy mobilného telefónu ešte sa opakovanne so S. stretli, uviedol, že si to už nepamätá. Na otázku, či po stretnutí za účelom kúpy mobilného telefónu odovzdával S. alebo jemu nejaké peniaze, odpovedal, že nevie o tom, nepamätá si, ale skôr nie.

Po vysvetlení rozporov svedok uviedol, že prešiel určitý čas a nemôže si pamätať všetko. Na výpovedi z prípravného konania trvá.

Na doplňujúce otázky uviedol, že pri stretnutiach mali rôzne autá, raz alebo dvakrát bol on na čiernej F. Peniaze S. požičal asi jednorazovo, čo sa týka ich vrátenia, marí sa mu, že to bolo naraz, sumu si nespomína. Nevie ani potvrdiť, či sa stretli dňa 4.9.2019, lebo nevie o aký deň išlo. Nespomína si, či

obžalovaný S. nechal v jeho aute doklady, zdá sa mu, že niečo zabudol v aute, ale nevie v akom aute, kedy, čo to bolo ani kde.

Obžalovaný X. k výpovedi svedka uviedol, že klame, nakoľko mal u neho založený notebook aj doklady a vracal mu dvakrát po 50,- eur. Svedok v tom čase obchodoval s drogami, za čo je aj stíhaný a iba sa bráni.

Svedok D. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že pozná obžalovaného X. už dlhšie, nestretávali sa často. Nepamätá ich posledné stretnutie, mohlo ísť o rýchle stretnutie medzi Prešovom alebo na Jahodnej, kde sa zvyčajne stretávali. Nespomína si konkrétne veci, ale jednalo sa o nejaké peniaze s Z. bolo to rýchle stretnutie a nepamätá si detaily. Väčšinou to boli peniaze a X. si prišiel po nejaký počítač a asi zobral doklady z auta, vrátil peniaze Z. a išli preč. Mohol byť september 2019, stretli sa aj deň predtým, keď si X. požičal peniaze od Z. a na druhý deň mu to prišiel vrátiť a zobral z auta nejaké veci. On bol so Y. mali cestu a X. volal, že chce vrátiť peniaze, ktoré si deň predtým požičal, malo to byť asi 100,- eur. Mal nejaké veci aute, tak tie so zobral a vrátil peniaze asi na dvakrát, lebo išiel do auta, asi mal málo a tak mu doniesol ešte raz. Obžalovaný S. prišiel s taxíkom, do ich auta prišiel sám, dal Z. 50,- eur, zobral si doklady alebo počítač, išiel do auta a vrátil sa ešte s päťdesiatkou a odišli preč. Vtedy často menili autá, preto nevie, či boli na čiernej F. alebo sivej. Nespomína si, či riešili aj nejaké telefóny, možno sa stretli aj za prítomnosti nejakého C..

Na návrh prokurátorky bola na hlavnom pojednávaní prečítaná časť výpovede svedka z prípravného konania zo dňa 24.10.2019, kde na otázku vyšetrovateľa, či má vedomosť o tom, kedy sa naposledy stretol s X. uviedol, že si nepamätá, ale asi deň predtým ako ho zobrala polícia. Na ďalšiu otázku, či má vedomosť za akým účelom a kde sa predtým ako ho zabrala polícia stretol uviedol, že asi niekde na Jahodnej. Myslí, že to bolo vtedy, keď sa tam na pol ceste stretli, pričom on prišiel na aute s nejakým C., ktorý s nimi rozprával a ktorý opravoval a predáva telefóny. On bol s Z.m a od toho C. chceli kúpiť nejaký telefón. X. sprostredkoval toto stretnutie, nespomína si presne, ale zdá sa mu, že vtedy aj nejaký telefón kúpili.

Po vysvetlení rozporu svedok uviedol, že stretnutí bolo viac a nepamätá ako presne prebehli, ktoré bolo posledné. Nevie, či v ten deň tam bol aj C.. Ak tam bol, tak sa tam možno riešil telefón, ale bolo to rýchle stretnutie. Vie, že vtedy sa riešili len peniaze o tej pôžičke, lebo si požičal deň predtým od Z., o čom on ani nevedel. Nevie sa vyjadriť k výpovedi z prípravného konania, či to bolo to isté stretnutie, ktoré rozoberali tam a ktoré na hlavnom pojednávaní. Zrejme sa s nimi stretol dvakrát a nepamätá si presne s odstupom času. Mohli sa stretnúť so S. aj v ten deň, keď sa vracali peniaze viackrát. Celý september chodili asi na čiernej F., autá ale menili.

Obžalovaný X. sa vyjadril, že svedok hovorí pravdu, okrem farby auta.

So súhlasom obžalovaných a prokurátora boli na hlavnom pojednávaní prečítané výpovede svedkov z prípravného konania A..

Svedkyňa A. uviedla, že o skutku sa dozvedela na druhý deň, keď jej zavolať pán S.. Telefonoval preto, lebo majú inštrukcie, že ak sa niečo stane, majú kontaktovať ju a ona to potom rieši. Kontaktoval ju s tým, že sa stala nejaká lúpež, že bol olúpený o nejakú tržbu, ktorú mal odovzdať na druhý deň dispečingu v M.. Oznamoval, že auto bolo zaistené kriminálnou políciou kvôli zhromažďovaniu dôkazov a tým pádom boli vlastne bez toho auta a boli odstavení od ďalšieho zisku. Oznamoval jej, že ju bude kontaktovať kvôli nejakým záznamom GPS a doplňujúcim informáciám. Ona sa ho pýtala, či jemu osobne sa niečo nestalo, keď povedal, že nie, tak sa ho opýtala, či sa niečo stalo tabletu, terminálu a autu. Povedal, že nie a že sa príde dohodnúť ako s odovzdaním tržby. Povedal, že tržbu mu sťahovať nebude a nemusí to zaplatiť, uhradila to sama a nežiadala od neho náhradu. Pokiaľ vie, tak škoda na odcudzenej tržbe patrila cca vo výške 150,-eur M., ktorú žiada od páchatel'ov ako náhradu škody. Dispečing vedie U.. Pán S. to musel oznamovať dispečingu kvôli tomu, aby mu nedávali zákazky. Či aj reálne volal na dispečing, komu presne a čo povedal, ona nevie. Taxikári skutočností ohľadne škody majú oznámiť čím skôr ako sa dá. Taxikár musí mať psychotesty, čistý register trestov, odpis karty vodiča, lekársku prehliadku na vedenie motorového vozidla, preukaz vodiča taxi služby. Či mal pán S. splnené tieto podmienky si nie je istá, zdá sa jej, že nemal kartu vodiča.

Obžalovaný X. uviedol, že konateľka uviedla, že bol poučený, že v prípade akejkoľvek škody má ju kontaktovať. Poškodený skutok ohlasoval po 33 či 34 hodinách, neupovedomil dispečing ani konateľku. Ak sa stane trestný čin, mal by človek zavolať políciu ihneď. Karta vodiča nie je dôvodom na nezavolanie polície.

Obžalovaný Z. uviedol, že podľa jeho vedomostí v taxislužbe pracujú ľudia, ktorí vôbec nemajú karty. Poškodený mal volať políciu ihneď, keď sa skutok stal, mal volať dispečing, lebo mal aj vysielачku.

Svedok F. uviedol, že nespomína presný deň, nebol to ale víkend, okolo 08.00 hod. mu telefonoval kolega X. a povedal mu, že zákazníci, ktorých viezol do D. a späť mu nezaplatili za cestu a pýtal sa, či to má oznámiť na polícii a čo má robiť. Povedal mu, že ak to chce, nech ide oznámiť. Potom mu popísal dve osoby, ktoré mal viesť, jedného popísal, že bol holohlavý, zarastený do siva a mal mu povedať, že ho pozná. Na to mu povedal, že by to mohol byť X.. Na druhého z dvojice, ktorých viezol mu povedal, že bol vysoký, silný a mal hrubý hlas. Podľa popisu nevedel povedať, kto by to mohol byť. On mu do telefónu povedal len meno X.. Na doplňujúce otázky uviedol, že X. požičal peniaze možno niekedy pred rokom, v poslednom čase nie. Vtedy ešte nepracoval v taxi službe. V taxi službe pracuje asi osem mesiacov. Tržbu odovzdávajú dispečingu pri tom, ako sa menia. Auto ostáva, len sa vymení vodič. Menia sa po cca troch až štyroch dňoch, prípadne ako sa dohodnú. Tržbu odovzdávajú vo výške závislej od počtu zákazok a najazdených kilometrov. Poškodený počas telefonátu nespomínal, že mal byť okradnutý. Službu menil buď s ním alebo ďalším kolegom W., nevie ale s kým ani kedy. Taxikár potrebuje kartu vodiča, ktorú vydáva polícia, psychotesty a vodičský preukaz.

Obžalovaný X. k výpovedi svedka uviedol, že počas cesty na D. spolu s poškodeným komunikovali, aj keď on hovorí, že nie. Povedali mu, kde bývajú, ako sa volajú, kto kde pracuje a že poznajú F.. Poškodený najprv kontaktoval F., pričom oni mu povedali kto sú a povedal svedkovi, že mu nezaplatili za taxik, nie že bol prepadnutý. Mohol pritom kľudne povedať, že bol aj prepadnutý, no on to nepovedal ani kolegovi, ani dispečerovi ani polícii. A tých 30,- eur od nich nikto nechce.

Na hlavnom pojednávaní bola vypočutá znalkyňa z odboru Psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých, klinická psychológia detí Z., ktorá posudzovala poškodeného X. a uviedla, že na záveroch znaleckého posudku č. 8/2019 trvá a odvoláva sa neho. Podľa záverov znaleckého posudku u poškodeného X. neboli preukázané poruchy vnímania. Má zachovanú schopnosť správne vnímať udalosti, má zachovanú kontrolu reality, rozumie daniu okolo seba, chápe zmysle sociálnych situácií. Pamäťové schopnosti dosahujú priemernú úroveň, v procese vstiepiivosti, udržania a vybavovania z pamäti neboli zaznamenané patologické prejavy. Reprodukovanie prežitých udalostí je zhodné. Poškodený je schopný objektívne a pravdivo popísať udalosti, ktoré prežil. Vo všeobecnosti nebola u neho zistená tendencia ku skresľovaniu alebo zveličovaniu. Jeho reprodukcie v rámci pamäťových skúšok boli presné, bez skreslení, bez konfabulácií. V projektívnych osobnostných metódach neboli zaznamenané konfabulačné tendencie ani znaky ovplyvňovania. Jeho výpovede sú spoľahlivé. Prežité udalosti by mal teda reprodukovať bez skresľovania, zveličovania alebo zľahčovania. V čase činu poškodený prežíval silnú mieru stresu, ktorý vychádzal z nečakanej a nepredvídateľnej situácie. Psychologickým vyšetrením bola u neho preukázaná oslabená racionálna regulácia správania sa so vznikom menej adekvátnych prejavov v správaní a nezrelých rozhodnutí v situáciách emočného tlaku. V čase znaleckého skúmania bol poškodený schopný hovoriť o udalostiach bez znovu prežívania emócií z času skutku. Neboli u neho zaznamenané patologické znaky, ktoré by mohli byť dôsledkom prežitého incidentu, ani znaky svedčiace pre rozvoj posttraumatickej stresovej poruchy.

Na doplňujúce otázky ohľadne konštatovania, že poškodený by mal prežité udalosti reprodukovať bez skresľovania, zveličovania alebo zľahčovania znalkyňa uviedla, že u poškodeného naozaj nie sú prítomné znaky skresľovania, zveličovania alebo zľahčovania, na základe toho aj túto udalosť, ktorú prežil tak sa nedá povedať so stopercentnou istotou ale s vysokou pravdepodobnosťou ju mal bez skreslenia vnímať a reprodukovať. Ako psychologička používa objektívne metódy, ktorými môže potvrdiť, či má človek tendencie k skresľovaniu alebo vymýšľaniu, či vedomému klamstvu. U poškodeného jednoznačne vyšlo, že nemá takéto sklony. Podľa nej nie je možné, aby si príbeh vymyslel a ďalej ho podával, lebo vo všeobecnosti nemá tendenciu skresľovať, vymýšľať si, dotvárať. Ak človek niečo neprežil, tak s odstupom času pamäťová stopa nedrží, poškodený bol vyšetrený po dvoch mesiacoch a vôbec nedošlo k protirečieniam. Ak by to neprežil, určite by si dotvoril nové veci. Po dvoch mesiacoch si skutok môže pamätať presne, je to tzv. emočná pamäť, keď človek na základe nejakého silného

prežívania si zapamätá konkrétne situácie, dokonca napr. aj farbu oblečenia, čo sú emočné stopy v pamäti.

Poškodený sa vyjadril, že vykonával prácu taxikára ďalej. Toto jeho konanie zodpovedá tomu, že pri situáciách, ktoré sú silne emočne nabité má tendenciu k nezrelým rozhodnutiam. Väčšinou človek, ktorý prežije silnú mieru stresu sa zablokuje, ale je skupina ľudí, ktorá podobne ako poškodený sú naštartovaní a tá stresová reakcia ešte akoby trvala a pracujú ako roboti, je tu vypnutie emócií ako taký obranný mechanizmus. Preto je možné, že bol schopný fungovať a emócie ho dobehli neskôr.

Obžalovaný X. uviedol, že nesúhlasí s psychologickým posudkom, lebo je nepravdivý. On vie, že poškodený klamal, je natoľko inteligentný, že si dokázal príbeh vymyslieť a pozmenil pravdu. Poškodený klamal, že v ten večer nikto nebol v kufri auta a pritom na kamerovom zázname je ako 30 sekúnd po skutku vyberá z kufra auta niečo ako notebook a on tvrdí, že je to jeho notebook, ktorý mu dal do zálohy. Keď uvádzal, že držal kľúče, asi telefón nekorešponduje to s kamerovým záznamom a so znaleckým posudkom, podľa ktorého by mal popisovať udalosti bez skreslenia.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané nasledovné listinné dôkazy:

Podľa zápisnice o trestnom oznámení, trestné oznámenie podal poškodený dňa 5.9.2019 o 10.20 hod. v súvislosti s predmetným skutkom.

Obžalovaný X. a vyjadril, že žiaden skutok, ktorý udal nespáchali. poškodený im chce privodiť trestné stíhanie. Obžalovaný Z. uviedol, že poškodený klame.

Podľa zápisnice o vydaní veci zo dňa 5.9.2019 poškodený vydal pánsku peňaženku hnedej farby s nápisom GREENLAND WESCOAT.

Obaja obžalovaní sa vyjadrili, že ju nikdy nevideli ani v rukách nedržali.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu zo dňa 5.9.2019 vyplynulo, že bolo ohliadnuté osobné motorové vozidlo K. označené nápisom Taxi a telefónnymi číslami. V batožinovom priestore sa nachádzala žltá a červená deka, detská autosedačka a kvapalina do ostrekovača. Interiér auta primerane opotrebovaný. V odkladacej skrinke spolujazdca sú papierové vreckovky, handrička, 3 ks autonabíjačiek, z toho jedna Sony Ericsson, z ktorej bola zaistená biologická stopa.

Obžalovaný X. uviedol, že obhliadka vozidla nebola urobená ihneď, ale po cca 33 hodinách, preto sa nemôže brať ako dôkaz, pretože poškodený mohol peňaženku alebo všetky veci postaviť ináč. Obžalovaný Z. uviedol, že poškodený mohol vozit' ďalších zákazníkov, aj vymeniť peňaženku.

Podľa záverov znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ, odbor prírodovedného skúmania a kriminalistickej identifikácie Košice na predloženej vecnej stope - peňaženke poškodeného z obvodových častí vonkajšej strany peňaženky a vnútornej strany z oblasti zapínania na mince a okrajových priehradok na karty bola z biologických materiálov úspešne vykonaná izolácia, kvantifikácia a analýza DNA, jednalo sa o zmiešanú biologickú stopu pochádzajúcu najmenej od dvoch osôb s majoritným DNA profilom poškodeného X. a minoritným DNA profilom nevhodným na interpretáciu. Z vnútornej strany peňaženky, z priehradky na papierové peniaze z výsledkov DNA analýzy vyplýva, že biologický materiál pochádza najmenej od dvoch osôb, do DNA, profilu zmiešanej biologickej stopy spadá vzorka poškodeného X. osoby Z. sú vylúčení ako možní prispievatelia do uvedeného zmiešaného biologického materiálu.

Obžalovaný X. uviedol, že znalecký posudok preukázal, že ani on ani Z. sa peňaženky nedotkli a v rukách ju nemali, pretože žiadne ich DNA stopy sa nenašli.

Zo správ bánk bolo preukázané, že obžalovaný X. ako jediný disponent má vedený osobný účet v Poštovej banke, ktorý bol od 13.8.2019 blokován exekúciou. Podľa výpisu z účtu bol jeho zostatok k 31.12.2019 v sume 46,68 eur. Dňa 16.3.2019 bola prijatá suma 1.000,-eur, v ten deň vybratá suma 980,-eur, dňa 24.7.2019 suma 500,-eur, v ten deň vybratá suma 480,-eur, dňa 26.7.2019 vybratá suma 15,-eur, dňa 1.8.2019 prijatá suma 1.000,-eur, v ten deň vybratá suma 980,-eur, 5.8.2019 vybratá suma 10,-eur, 14.8.2019 prijatá suma 500,-eur, v ten deň vybratá suma 410,-eur, na bankových poplatkoch bola z

účtu zrazená celková suma 78,- eur. Poštová banka - odštepny závod 365.bank uviedla, že obžalovaný má v banke osobný účet a osobný účet - sporenie, na účtoch je vedená exekúcia vo výške 77,11 eur. Podľa správy exekútorky O. upovedomenie o začatí exekúcie nie je v spise doručené, exekúciu sa nepodarilo vymôcť a došlo k splneniu podmienok pre zastavenie starej exekúcie.

Obžalovaný X. uviedol, že to nepovažuje za dôkaz, nakoľko nevedel, koľko má na účte peniaze a nevedel o exekúcii, ani o poplatkoch, mal mať na účte okolo 120,- eur. Nedokazuje to, či sa skutok stal alebo nestal.

Z evidenčnej karty vozidla K. vyplynulo, že vlastníkom aj držiteľom vozidla je S.

Na hlavnom pojednávaní bol prehratý kamerový záznam zabezpečený na základe príkazu prokurátora Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves zo dňa 7.10.2019 sp. zn. 2Pv 339/19/8810 z Mestskej polície v Krompachoch, ktorý snímal verejné miesta Poštovej ulice v Krompachoch dňa 4.9.2019 od 03.00 hod. do 05.00 hod., pričom zachytená je osoba poškodeného X. pri zaparkovanom vozidle taxi služby už na parkovisku pri mieste jeho trvalého bydliska, teda na ul. J., kde vidieť ako vystúpil z auta, po otvorení kufra auta stojac chrbtom ku kamere skladá nejaké prikrývky a následne kufor zatvorí a odchádza od auta a mimo dosahu kamery.

Obžalovaný X. uviedol, že kamerový záznam preukazuje, že poškodený klamal na otázku, či bol niekto v kufri auta v ten večer, keď uviedol, že nie, nakoľko tam nikto nič nedával. Je vidieť, že niečo z kufra berie a odnáša domov, pričom on je presvedčený, že je to jeho notebook, ktorý mu nechal v zálohe.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd hodnotil dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku jednotlivo a v ich súhrne pričom zistil, že skutok sa stal tak, ako je uvedený vo výroku rozsudku.

V konaní nebolo sporné, že dňa 4.9.2019 v skorých ranných hodinách vykonali spoločnú cestu z D. a späť, na vozidle K. poškodený X. ako taxikár a obžalovaný X. ako zákazníci. Obaja obžalovaní však popreli, aby po návrate do Krompách, poškodenému násilím odcudzili finančné prostriedky.

Obžalovaný X. na svoju obranu uviedol, že na základe telefonátu od Z., či si nepríde po doklady a notebook, ktoré zabudol v jeho aute deň predtým, išiel aj s obžalovaným Z. na taxíku, ktorý viedol poškodený RC.. Tam zobral z auta, na ktorom prišli Z. notebook, ktorý doniesol do taxíka a dal na zadné sedadlá, pričom od poškodeného pýtal požičať 50,-eur, ktoré mu dal. Následne sa vrátil do auta a opäť prišiel do taxíka pre ďalších 50,-eur, ktoré pýtal a ktoré mu poškodený odovzdal tak, že stál pri vodičových dverách a cez stiahnuté okno mu ich podal. Poškodenému dal do zálohy svoje doklady a tiež nechal notebook, ktorý už v Krompachoch odložili do kufra auta. Keď prišlo na platenie cesty, zobral doklady od poškodeného, kde mala byť bankomatová karta a išiel k bankomatu, ale kartu nemal. Z. prišiel k nemu po svoj mobilný telefón, povedal mu, že nemá bankomatovú kartu, preto sa ide s taxikárom dohodnúť, že mu zaplatí zajtra. Podľa jeho vedomostí mal mať na účte niečo cez 100,-eur.

Obžalovaný Z. taktiež popísal priebeh cesty vrátane toho, čo sa stalo, keď ukončili cestu v D.. Avšak vo výpovediach obžalovaných došlo k viacerým vzájomným rozporom o podstatných skutkových okolnostiach, ktoré v spojitosti s ďalšími dôkazmi spochybňujú pravdivosť ich tvrdení. Už na začiatku sa ich výpovede rozchádzali v tom, ako sa v uvedený deň stretli. Kým Z. tvrdil, že sa s obžalovaným S. stretol náhodne v Gelnici, obžalovaný X. uvádzal, že do Gelnice prišli spoločne z Krompách. Následne, keď popisovali okolnosti na D., ako mal poškodený X. odovzdávať peniaze obžalovanému X. vznikli podstatné rozpory v ich tvrdeniach. Nebolo sporné, že obžalovaný S. bol v aute na ktorom prišli Z. dvakrát, raz sa vrátil do taxíka, nechal v aute na zadných sedadlách nejaký predmet, čo potvrdil aj poškodený. Ohľadne toho, ako mal obžalovaný S. druhýkrát pýtať peniaze od poškodeného vypovedali obžalovaní rozdielne, keď obžalovaný S. viedol, že už iba pristúpil k dverám šoféra a poškodený mu cez okno podal ďalších 50,- eur, obžalovaný Z. uvádzal, že S. prišiel k jeho dverám spolujadca, ktoré otvoril, preto sa aj v aute rozsvietilo svetlo a cez neho mu poškodený podal peniaze. Zároveň celé tvrdenie o požičiavaní peňazí poškodeným vyznieva zvláštne, keďže obžalovaný X. tam mal kamaráta Z., od ktorého ale peniaze nepýtal napriek tomu, že uviedol, že nemal vedomosť o tom, či obžalovaný K. nejaké peniaze pri sebe má alebo nemá a pýtal peniaze od úplne cudzieho človeka, ktorého videl po prvýkrát. Obžalovaný Z. uviedol, že účelom cesty bolo vrátenie 100,-eur obžalovaným X. a zobrať jeho doklady a notebooku, pričom v tej súvislosti je veľmi zvláštne, že obžalovaný S. rozprával, že

ide vrátiť peniaze, pritom ale žiadnymi peniazmi nedisponoval. Oproti výpovedi Z. o účele cesty trochu odlišne vypovedal X., že dôvodom cesty bolo prevzatie notebooku a dokladov, ktoré si deň predtým zabudol v aute Z. a už keď sa s nimi stretol, mal ho Z. vziať, aby mu vrátil 100,-eur, pričom opäť je zvláštne prečo, keď ho pýtal Z. 100,-eur, ktoré mu mal dlhovať, už prvýkrát nepýtal od poškodeného rovno 100,-eur, ale iba 50,-eur a následne sa opätovne vracal pýtať aj ďalších 50,-eur. A tu už samotné tvrdenia obžalovaného X. vyvracia aj svedok Z., ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že vzhľadom na odstup času si už nepamätá detaily stretnutí s obžalovaným X., no nevedel o tom, aby sa stretli s tým, že si navzájom odovzdali alebo požičiavali nejaké veci, ani konkrétne notebook alebo doklady, či ohľadne kúpy mobilného telefónu, ani to či sa stretli práve dňa 4.9.2019. Asi raz mu požičal peniaze, nepamätá sumu, bolo to dávno, asi pred rokom, nevie, za akých okolností mu ich vrátil. Svedok zároveň potvrdil pravdivosť jeho výpovede prečítanej z prípravného konania, kde uviedol, že žiadne doklady ani notebook obžalovanému X. neniesol a nevracal, peniaze mu nepožičiaval. Posledné stretnutie si pamätá ohľadne kúpy mobilného telefónu.

Naproti tomu svedok D. na hlavnom pojednávaní uviedol, že posledné stretnutie s X. mohlo byť na Jahodnej, niekedy v septembri 2019. On bol s Z. volal, že chce vrátiť peniaze, ktoré si požičal od Z. deň predtým. Malo to byť asi 100,- eur. Obžalovaný X. prišiel s taxíkom, do ich auta prišiel sám, dal Z. 50,-eur, zobral si doklady alebo počítač, išiel do auta a vrátil sa ešte s päťdesiatkou a odišli preč. Nespomína si, či riešili aj nejaké telefóny. K výpovedi z prípravného konania, kde ohľadne posledného stretnutia s obžalovaným X. uviedol, že to bolo asi deň predtým ako ho zobrala polícia a niekde na Jahodnej, pričom prišiel na aute s nejakým C. od ktorého chceli s Z. mobilný telefón uviedol, že stretnutí bolo viac a nepamätá, ktoré bolo posledné.

Ohľadne výpovede tohto svedka súd udáva, že jeho výpoveď je nepresvedčivá a javí sa účelová, keďže v čase, keď vypovedal na polícii (dňa 24.10.2019) teda cca 6 týždňov po skutku si pamätal na stretnutie s obžalovaným S. ohľadne kúpy mobilného telefónu, ale nezmieňoval sa o žiadnom vracaní peňazí a už vôbec nehovoril o takých detailoch ako suma 100,- eur, resp. že peniaze obžalovaný doniesol na dvakrát po 50,- eur. Na hlavnom pojednávaní s odstupom času sedem mesiacov si už pamätal ďalšie skutkové okolnosti, ktoré ale zároveň sú v rozpore s tvrdeniami svedka Z. aj keď išlo o ich vzájomné stretnutie s obžalovaným X. mal vracat' peniaze. Na rozdiel od tvrdenia obžalovaného, že mu volal Z., či si nepríde po notebook a doklady svedok D. uvádzal, že telefonoval X., že chce vrátiť peniaze, v súvislosti s čím súd opäť poukazuje na to, že obžalovaný X. sa vybral vrátiť peniaze, pričom žiadnymi nedisponoval. Tvrdenia, že im uvádzal, že by musel ísť do bankomatu do Košíc, preto radšej (na odporúčanie Z. žiadal peniaze od taxikára už vzhľadom na celkový obsah jeho výpovede ako aj výpovede svedka Z. je nepresvedčivé.

Výpoveď obžalovaných sa značne rozchádza aj v ďalšom tvrdení, keď podľa obžalovaného X. po vystúpení z taxíka v Krompachoch a potom, ako sa vracal od bankomatu mal povedať obžalovanému Z. že bankomatovú kartu nevie nájsť, preto sa ide s taxikárom dohodnúť, že mu peniaze vráti na ďalší deň. Na rozdiel od tohto tvrdenia obžalovaný Z. uviedol, že nevedel, či X. vybral peniaze a nevedel o tom, že nevyplatil taxík. O tom, že obžalovaný S. cestu nevyplatil sa dozvedel až na druhý deň, keď mu prišla sms od poškodeného.

Obžalovaných zo spáchania skutku usvedčil poškodený X., ktorého výpoveď súd vyhodnotil ako pravdivú, lebo o podstatných okolnostiach pred súdom vypovedal rovnako ako v predošlých výpovediach, vrátane konfrontácie s obžalovaným X., logickú a ucelenú teda presvedčivú v tom, že takéto konanie obžalovaných aj zažil, bez zistenia akejkoľvek skutočnosti nasvedčujúcej tomu, žeby si toto konanie obžalovaných vymyslel a zámerne a nepravdivo o skutkových okolnostiach vypovedal.

Poškodený potvrdil, že na základe objednávky odviezol oboch obžalovaných do D.j. Tam už iba obžalovaný X. nastúpil do I. ktorá prišla, následne sa vrátil, nejaký predmet nechal na zadných sedadlách a opäť išiel do I.. Potom sa vrátil na zadné sedadlá a odišli. V Krompachoch zastavil pri pošte a keď zobral peňaženku do ruky, aby prebral platbu za vykonanú cestu, obžalovaný X. ho zozadu chytil v oblasti medzi krkom a hruďou a povedal, aby nerobil problémy, obžalovaný K. mu vzal peňaženku z ruky a podal ju S. ktorý z nej vzal finančnú hotovosť. Potom obaja vystúpili a obžalovaný S. sa ešte vrátil k vozidlu s tým, že je v nejakých problémoch, potrebuje peniaze, aby to neriešil, že má záujem to dodatočne vyriešiť, aby z toho neboli problémy.

Psychologickým vyšetrením poškodeného bolo potvrdené, že poškodený je spôsobilý prežiť udalosti vnímať, zapamätať a pravdivo reprodukovať. Nebola u neho zistená tendencia ku skresľovaniu, zveličovaniu, konfabulovaniu, či zľahčovaniu. Toto zistenie psychologicky korešponduje s obsahom výpovedí poškodeného v rámci trestného konania, pričom súd nezistil motív, prečo by si mal poškodený vymýšľať skutok a úplne cudzích ľudí obviniť z trestnej činnosti. Jeho výpoveď nespochybňuje skutočnosť, že o skutku nepovedal kolegovi F. keď s ním komunikoval ešte v čase, keď váhal, aký postup má zvoliť, či to nahlásiť na políciu alebo nie. Taktiež jeho výpoveď nevyvracia ani záver kriminalistického znaleckého posudku, ktorý ako pôvodcov zmiešanej stopy DNA vylúčil obžalovaných iba z vnútornej priehradky na papierové peniaze strany, avšak na vonkajšej strane boli zistené DNA stopy aj ďalšie okrem poškodeného, ktoré však neboli vhodné na interpretáciu, pričom je zrejmé, že poškodený ďalej peňaženku používal a mohlo tak dôjsť k znehodnoteniu stôp, preto sa nejedná o dôkaz, ktorý by prispel k objasneniu skutkových okolností. Ani poukaz obžalovaných, že tvrdenia poškodeného má sponchybníť skutočnosť, že nešiel skutok ohlásiť na políciu ihneď, ale s odstupom 30 hodín, nespochybňuje osobu poškodeného do tej miery, aby bol hodnotený ako nedôveryhodný svedok, keďže poškodený uviedol, že váhal s tým ako ďalej postupovať, nakoľko sa bál, že spôsobí sebe ďalšie problémy, keďže pracoval ako taxikár bez toho, aby mal všetky potrebné doklady. Ako na hlavnom pojednávaní uviedol, ani samotná výška odcudzenej finančnej hotovosti nebola motívom ísť ohlásiť to, ale práve okolnosť, aby sa niečo podobné nestalo v budúcnosti alebo aby sa nestalo niečo horšie. Toto zdôvodnenie poškodeného je logické a pochopiteľné dokonca aj psychologicky zdôvodniteľné tak, ako o tom vypovedala znalkyňa psychologička. Naproti výpovedi poškodeného pritom boli rozporuplné výpovede obžalovaných a svedkov Z. pričom súd poukazuje, že u osôb obžalovaných sa jedná o osoby s kriminálnou minulosťou práve v súvislosti s majetkovou trestnou činnosťou.

Čo sa týka samotného kamerového záznamu, ten nezachytáva miesto skutku, ale následne poškodeného X. na parkovisku, keď odparkoval vozidlo, naprával veci v kufrí auta a išiel domov. Napriek tomu, že záznam nevykazuje vysokú kvalitu obrazu, súd konštatuje, že nie je vidieť, aby poškodený niečo z kufra vybral a odnášal domov, vrátane toho, že by mal mať v rukách takú vec akou je notebook, dokonca sa skôr javí, že nemá v rukách nič, preto tvrdenie obžalovaného X. že vidieť, že poškodený odnáša podľa neho jeho notebook, je nutné hodnotiť iba ako snahu akokoľvek presvedčiť o svojej verzii skutku.

Preto na základe vyššie uvedených dôkazov súd obžalovaných X. uznal za vinných zo spáchania skutku uvedeného vo výroku rozsudku. Obaja obžalovaní svojim konaním po subjektívnej aj objektívnej stránke naplnili skutkovú podstatu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zákona, pretože spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Uvedeného konania sa dopustili tak, že 4. septembra 2019 v čase okolo 04.00 hod., v Krompachoch, na parkovisku vedľa budovy Slovenskej pošty, v motorovom vozidle taxislužby vzadu sediaci obžalovaný X. zozadu obchytal poškodeného X. cez hrudník znemožňujúc mu pohyb bez spôsobenia mu zranenia vraviac, aby nerobil hlúposti, že potrebuje peniaze a obžalovaný Z. sediaci vpredu na mieste spolujazdca zobral z ruky poškodenému peňaženku, ktorú podal obžalovanému X., ktorý z nej vybral finančnú hotovosť a obaja z vozidla vystúpili a odišli.

Z okolností spáchania skutku je zrejmé, že obaja obžalovaní konali v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Tr. zákona, pretože chceli porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorý sleduje ochranu osobnej slobody a majetku osoby.

Podľa správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Spišská Nová Ves obžalovaný X. bol vyradený z evidencie nezamestnaných 18.11.2015. Nepoberá žiadne štátne sociálne dávky.

Zo správy z miesta trvalého bydliska obžalovaných X. vyplynulo, že neboli prejednávaní komisiou verejného poriadku.

Zo správy Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Košiciach vyplynulo, že obžalovaný X. sa počas väzby správa disciplinovane a slušne, plní úlohy a nariadenia, dodržiava režim dňa.

Z výpisu priestupkovej lustrácie u obžalovaného X. vyplýva, že okrem dopravného priestupku ako chodec, sa dňa 17.4.2019 sa dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zák. č. 372/1990 Zb. odcudzením tovaru v obchode, za čo bol priestupkovo postihnutý.

Obžalovaný X. uviedol, že zažíval ťažké obdobie, zomrela mu mama, mal meniny a urobil to, čo urobil.

Podľa odpisu z registra trestov bol obžalovaný X. od roku 1996 trinásťkrát súdne trestaný pre úmyselnú trestnú činnosť. Opakovane vykonal nepodmienečné tresty odňatia slobody, všetky odsúdenia má však zahladené s fikciou, že sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Košice II. sp. zn. 5T/52/2011 zo dňa 10.7.2013, právoplatného dňa 15.7.2013 pre trestný čin podľa § 187 ods. 1 písm. b),c),d) Tr. zákona účinného do 31.12.2005, pričom bolo upustené od uloženia súhrnného trestu obžalovanému.

Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/57/2008 zo dňa 1.4.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4To 65/2009 zo dňa 23.9.2009 bol obžalovaný X. uznaný vinným z prečinu podľa § 219 ods. 1 Ter. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 28 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Zo spisu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6T/79/09 vyplynulo, že trestným rozkazom zo dňa 29.12.2009, právoplatným 19.3.2010 uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 36 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný X. uviedol, že naposledy bol uznaný vinným z nelegálnej výroby psychotropných látok, jedov a prekurzorov, avšak prípad sa stal v roku 2003 a bol odsúdený až v roku 2013. Posledný trestný čin spáchal v roku 2009 a odvtedy trestnú činnosť nepáchal.

Podľa výpisu z ústrednej evidencie priestupkov má obžalovaný Z. evidovaných pätnásť priestupkov na úseku cestnej premávky.

Obžalovaný Z. má v odpise z registra trestov dva záznamy z roku 2007 a 2008 o odsúdení českým súdom k podmieneným trestom.

Zo spisu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/20/2020 bolo preukázané, že obžalovaný Z. bol trestným rozkazom zo dňa 28. apríla 2020, právoplatného dňa 13. mája 2020 uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona, ktorého sa dopustil 19.8.2019 a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) mesiacov s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov.

Pri rozhodovaní o treste u obžalovaných súd vychádzal z podmienok ukladania a účelu trestu vyjadrených v ustanoveniach § 31, § 34 Tr. zákona, teda z účelu trestu a zásad jeho ukladania.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zákona súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. V zmysle § 34 ods. 5 písm. a) Tr. zákona prihliadol u spolupáchateľov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu.

Súd podľa § 38 ods. 2 Tr. zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností.

U obžalovaného X. súd nezistil existenciu žiadnej poľahčujúcej ani príťažujúcej okolnosti, v dôsledku čoho bola určujúca trestná sadzba tri až osem rokov. Súd pri rozhodovaní o treste - o jeho výmere použil ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zákona, teda mimoriadne znížil obžalovanému trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom a takto uložil trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov, lebo vzhľadom na okolnosti prípadu má za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej

zákonom by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Súd v tejto súvislosti zohľadnil nízku mieru fyzického násillia, keď konanie, ktoré použil spoločne so spoluobžalovaným voči poškodenému nevykazovalo známky agresivity, hrubého násillia a tiež skutočnosť vyplývajúcu zo znaleckého dokazovania, že aj keď sa jednalo o násillnú trestnú činnosť, skutok nemal na osobu poškodeného okrem existencie stresu v čase skutku pretrvávajúci alebo iný negatívny dopad.

Na obžalovaného je možné pôsobiť už len trestom spojeným s obmedzením jeho osobnej slobody, keďže z odpisu z registra trestov je zrejmé, že má preukázateľné sklony páchať trestnú činnosť a ani opakované výkony nepodmienečných trestov odňatia slobody nevedli u obžalovaného k jeho náprave, keďže sa dopustil ďalšej úmyselnej trestnej činnosti.

Na výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože aj keď v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin, súd na tieto predchádzajúce odsúdenia, ktoré sú pre posúdenie zaradenia do príslušného ústavu relevantné, neprihliadol, nakoľko už sú zahladené, s účinkom, že sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený.

U obžalovaného Z. súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Podľa § 37 písm. h) Tr. zákona mu priťažuje okolnosť, že spáchal viac trestných činov (v rámci toho, že mu je ukladaný súhrnný trest za viac trestných činov).

Súd obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona za najprísnejší zo zbiehajúcich sa trestných činov (ktorým bol zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zákona), pretože skutok v predmetnej trestnej veci spáchal skôr (dňa 4.9.2019), ako mu bol dňa 4.5.2020 doručený v konaní Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/20/2020 trestný rozkaz zo dňa 28.4.2020, pre iný trestný čin.

Pri ukladaní súhrnného trestu postupoval súd podľa zásad vyjadrených v § 41 ods. 2 Tr. zákona, nakoľko obžalovaný spáchal viacerými skutkami viac trestných činov, z ktorých bol aspoň jeden zločinom. V dôsledku toho, súd zvýšil hornú hranicu trestnej sadzby trestného činu trestne najprísnejšieho o jednu tretinu. Zároveň v dôsledku prevažujúceho pomeru priťažujúcich okolností sa zvyšovala dolná hranica o jednu tretinu, čím bola u obžalovaného určujúca trestná sadzba päť rokov a osem mesiacov až jedenásť rokov.

Súd pri rozhodovaní o treste - o jeho výmere použil ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zákona, teda mimoriadne znížil obžalovanému trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestu ustanoveného Trestným zákonom a to vzhľadom na okolnosti prípadu. Takto uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 24 mesiacov pri dodržaní obmedzenia v zmysle ustanovenia § 39 ods. 3 písm. d) Tr. zákona, lebo vzhľadom na okolnosti prípadu má za to, že použitie trestnej sadzby ustanovenej zákonom by bolo pre obžalovaného neprimerane prísne a na ochranu spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Súd v tejto súvislosti zohľadnil nízku mieru fyzického násillia, mieru jeho spoluúčasti na skutku spočívajúcom vo vytrhnutí peňaženky z ruky poškodeného X., kde ale zároveň celé protiprávne konanie nevykazovalo známky hrubej agresivity či násillia, ktoré použili voči poškodenému, čo sa premietlo i v tom, že toto protiprávne konanie nezanechalo u poškodeného psychické následky.

Výkon takto uloženého trestu odňatia slobody zároveň obžalovanému podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v hornej polovici určujúcej sadzby, keďže vzhľadom na osobu obžalovaného postačuje hrozba jeho výkonom a určenú skúšobnú dobu troch rokov považuje za dostatočnú na posúdenie správania sa obžalovaného do budúcnosti.

V súvislosti s ukladaním súhrnného trestu súd zároveň v zmysle § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 3T/20/2020 zo dňa 28.4.2020, právoplatného dňa 13.5.2020 uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) mesiacov s odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Súd má za to, že takto obom obžalovaným uložené tresty odňatia slobody u obžalovaného Z. s podmieneným odkladom jeho výkonu s prihliadnutím na určenú dĺžku skúšobnej doby a obžalovaného X. uložením už nepodmienečného trestu odňatia slobody dostatočne zohľadňujú okolnosti spáchaného skutku ako aj osoby obžalovaných a takto sú tresty spravodlivé a dostatočné na to, aby splnil účel sledovaný Trestným zákonom v tom, že nimi bude zabezpečená prevýchova obžalovaných, teda individuálna prevencia a súčasne naplní prvok generálnej prevencie spočívajúci vo výchovnom pôsobení trestu na ostatných, ktorých odradí od páchania trestných činov a zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Poškodený X. na hlavnom pojednávaní uviedol, že nežiada škodu v trestnom konaní, preto súd o jemu spôsobnej škode nerozhodoval v rámci tzv. adhézneho konania. Splnomocnená zástupkyňa poškodenej spol. M. sa s nárokom na náhradu škody v trestnom konaní riadne a včas pripojila, avšak vzhľadom na to, že sa v rámci trestného konania nepodarilo ustáliť presnú výšku spôsobnej škody, a je v tej súvislosti potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania, súd odkázal poškodenú obchodnú spoločnosť s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na Okresný súd Spišská Nová Ves.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Poškodený môže odvolaním napadnúť nesprávnosť výroku o náhrade škody. Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.